

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **T., s.r.o., P.**, právne zastúpený: *Mgr. F. P., advokát, H.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/1594-90808/2008/991909-r zo dňa 04.12.2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/13/2009-43 zo dňa 06.05.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/13/2009-43 zo dňa 06. mája 2009 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 04.12.2008, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica II (ďalej správca dane) č. 851/230/52308/20/Sim zo dňa 08.08.2008, ktorým podľa § 15 ods. 14 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov, v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.) bol žalobcovi zrušený nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie druhý štvrtrok 2007 o sumu 190 000,-- Sk a bol priznaný nadmerný odpočet v sume -25,-- Sk

Krajský súd napadnutý rozsudok zdôvodnil tým, že preskúmaním veci mal za zistené a preukázané, že u žalobcu došlo zo strany správcu dane ku kontrole na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane podľa zákona č. 222/2004 Z.z. v platnom znení o dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie druhého štvrtroku 2007. O jej výsledkoch bol vyhotovený protokol, ktorý bol s daňovým subjektom prerokovaný aj napriek tomu, že kontrolovaný daňový subjekt odmietol protokol s dodatkom podpísať a správca dane považoval za prerokovaný a právoplatne uzavretý. Na základe zistení z daňovej kontroly bolo zo strany správcu dane vydané prvostupňové rozhodnutie, ktorým nebol uznaný uplatnený nadmerný odpočet dane za druhý štvrtrok roku 2007, a tým aj určil vlastnú daňovú povinnosť vo výške, ako je uvedené v úvode tohto odôvodnenia. Dodávateľ fakturoval sprostredkovateľské a poradenské služby, t.j. v obchodnom prípade H. M. v zmysle Zmluvy o dielo zo dňa 15.04.2007, pričom podľa čl. I. tejto zmluvy, zmluva bola uzavretá medzi objednávateľom T., s.r.o., zastúpeným Ing. I. K. a zhotoviteľom V. S., s.r.o., zastúpeným taktiež Ing. I. K.

Predmetom zmluvy bola sprostredkovateľská a poradenská činnosť poskytnutá v obchodnom prípade H. M., poradenstvo v ďalšom postupe a sprostredkovanie dohody za účelom odkúpenia časti pohľadávky v konkurznej veci vedenej pod č. 3K 246/01 vedenej na Krajskom súde v Bratislave v objeme nominálnej hodnoty 1 500 000,-- Sk.

Článok I. tejto zmluvy vychádza z uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3K 246/01 zo dňa 28.11.2001, ktorým súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Z. Z. Z. P. v SR, ďalej len ZZZP v SR, P., pričom spoločnosť T. S., s.r.o., si ako konkurzný veriteľ konkurznou prihláškou zo dňa 24.01.2002 prihlásil pohľadávku vo výške 37 437 866,-- Sk, ktorú preukazoval notárskou zápisnicou N 130/2001, Nz 116/2001 zo dňa 29.05.2001 spísanou na požiadanie A. R. a Ing. V., predsedníčky a podpredsedníčky ZZZP v SR. V tejto notárskej zápisnici nazvanej Osvedčenie o vyhlásení a uznaní dlhu a súhlase dlžníka s exekúciou je uvedené, že S. Z. S. P. v SR (ďalej len SZSP v SR) ako jediný spoločník spoločnosti S., spol. s r.o., L., svojím vyhlásením zo dňa 10.01.2001 uznal dlh vo výške 40 000 000,-- Sk za nesplatenú kúpnu cenu za nehnuteľnosť v kat. úz. voči I., v.p. ZZZP v SR B. a zaviazal sa uvedený dlh splatiť v lehote 30 dní. Kópia uznania dlhu tvorí neoddeliteľnú súčasť notárskej zápisnice. Spoločnosť I., v.p. ZZZP v SR ako postupca postúpila svoju pohľadávku Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 31.12.1998 na postupníka V. S., s. r.o., so sídlom P. a ten ďalšou zmluvou zo dňa 03.01.2001 na spoločnosť T. S., s.r.o., P., ktorá je veriteľom a osobou oprávnenou podľa uvedenej notárskej zápisnice.

Zmluvou o prevzatí dlhu zo dňa 14.02.2001 prevzalo ZZZP v SR ako nový dlžník dlh vo výške 40 000 000,-- Sk od SZSP v SR a z uvedeného dôvodu je ZZZP v SR dlžníkom a osobou povinnou z tejto notárskej zápisnice. Správca konkurznej podstaty JUDr. P. S. podal dňa 17.04.2003 na Krajský súd v Bratislave žalobu voči SZSP v SR z dôvodu, že pohľadávka pôvodne uznaná týmto subjektom voči T. S., s.r.o., nie je platná, a teda jedná sa o neexistujúci záväzok.

Krajský súd rozhodol vo veci rozsudkom č. Cbi 34/2003-38, ktorý bol uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.08.2004 zrušený a vec bola postúpená Okresnému súdu Bratislava V ako vecne a miestne príslušnému. Tento súd rozsudkom č.k. 11C 184/04-168 zo dňa 16.10.2006 rozhodol, že právny úkon uznania dlhu zo dňa 10.01.2001, ktorým došlo zo strany SZSP v SR k uznaniu dlhu voči spoločnosti T. S., s.r.o., vo výške 40 000 000,-- Sk, je od počiatku neplatný, pretože SZSP v SR nemohlo mať postavenie dlžníka voči veriteľovi T. S., s.r.o., v čase uznania dlhu. Z dôvodov tohto rozhodnutia vyplynulo, že existujúci dlh pôvodného dlžníka mohol byť právne relevantným spôsobom uznaný subjektom SZSP v SR iba do zániku pôvodného dlžníka, a to S., s.r.o. a k takémuto úkonu, ako vyplýva z likvidačnej správy spoločnosti S., s.r.o., nedošlo. Uvedený rozsudok Okresného súdu Bratislava V nadobudol právoplatnosť dňa 27.12.2007.

Ako z uvedeného vyplýva, krajský súd v tomto smere musel jednoznačne prisvedčiť správnosti právneho záveru žalovaného, že spoločnosť T. S., s.r.o., nebola vlastníkom pohľadávky v celkovej nominálnej hodnote vyše 37 000 000,-- Sk prihlásenej konkurznou prihláškou na Krajskom súde v Bratislave dňa 25.01.2002 voči ZZZP v SR, ktoré prevzalo tento dlh od SZSP v SR Zmluvou o prevzatí dlhu zo dňa 14.02.2001, pretože úkon uznania dlhu zo dňa 10.01.2001, ako vyplýva z hore uvedeného rozsudku Okresného súdu Bratislava V, bol od počiatku neplatný, a teda pohľadávka neexistovala. Spoločnosť T. S., s.r.o., nebola vlastníkom predmetnej pohľadávky, nemohla postúpiť žalobcovi časť tejto pohľadávky v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 31.12.2006, na základe ktorej dodávateľ T. S., s.r.o., vystavil pre odvolávajúceho sa T., s.r.o., uvedené faktúry za dohodnutú cenu 1,-- Sk. Teda možno podľa krajského súdu jednoznačne konštatovať, že žalobca nenadobudol túto pohľadávku od spoločnosti T. S., s.r.o. a fakturované služby – sprostredkovateľské a poradenské činnosti, ktoré bezprostredne súviseli s deklarovávaným odkúpením časti predmetnej pohľadávky, nepoužil a nepoužije na účely svojho podnikania ako platiteľ, a teda zo strany žalobcu nebola splnená podmienka na odpočítanie dane v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o dani z pridanej hodnoty, podľa ktorého platiteľ si môže odpočítať od dane, ktorú bol povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktorú použije na účely svojho podnikania ako platiteľ a daň je voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľom dodané. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi tak nevznikol nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty na základe citovanej dodávateľskej faktúry za kontrolované obdobie roku 2007 vystavené dodávateľom V. S., s.r.o., za sprostredkovateľské a poradenské služby v zmysle Zmluvy o diele o sprostredkovaní zo dňa 15.04.2007.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal včas odvolanie žalobca namietajúc, že Krajský súd v Banskej Bystrici posúdil vec nesprávne, keď prisvedčil správnosti názoru žalovaného, že spoločnosť T. S. s.r.o., nebola vlastníkom pohľadávky v celkovej nominálnej hodnote vyše 37 000 000,-- Sk prihlásenej konkurznou prihláškou v konkurznej veci sp.zn. 3K 246/01 vedenej na Krajskom súde v Bratislave dňa 25.01.2002 voči ZZZP v SR, ktoré prevzalo tento dlh od SZSP v SR Zmluvou o prevzatí dlhu dňa 14.02.2001,

pretože úkon uznania dlhu zo dňa 10.01.2001, ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 11C 184/04-168, zo dňa 16.10.2007, bol súdom vyhlásený za neplatný. Rozhodnutie súdu o platnosti, resp. neplatnosti úkonu uznania dlhu SZSP Bratislava, zo dňa 10.01.2001 nemá zásadnejší význam pre dôvodnosť prihlásenia pohľadávky spoločnosti T. S., s.r.o., v uvedenom konkurznom konaní, nakoľko pohľadávka bola do konkurzného konania prihlásená na základe notárskej zápisnice č. N 130/2001, Nz 116/2001, zo dňa 29.5.2001. Pred spísaním notárskej zápisnice síce boli spísané úkony Uznania dlhu SZSP Bratislava voči T. S., s.r.o. a Zmluva o prevzatí dlhu zo dňa 14.02.2001, ktoré sa uvádzajú aj v uvedenej notárskej zápisnici, ale tento postup bol realizovaný v zmysle uznesenia SR ZZZP v SR, Bratislava, zo dňa 10.11.1997 a na základe „Dohody o pristúpení k záväzku“, zo dňa 14.05.1999 (pôvodný dlžník bol S. spol. s r.o. L., IČO: X.) medzi pristupujúcim dlžníkom: Z. Z. P. v SR, J., IČO: X. a veriteľom: (pôvodný veriteľ bola I. v.p. ZZZP v SR, B., IČO: X.) V. S., s.r.o., Banská Bystrica, IČO: X., kde na str. 4 ZZZP v SR, ako občianske Z. združujúce členské Z. P. občanov v SR (vrátane SZSP BA, IČO: X.) a ako správca spoločného majetku v snahe zamedziť narastaniu celkovej výšky pôvodného záväzku spoločnosti S. spol. s r.o., L. voči veriteľovi touto dohodou pristúpil k záväzku pôvodného dlžníka S. spol. s r.o., L. (ktorého 100%-ným majiteľom je SZSP BA) a prehlásil, že uhradí za pôvodného dlžníka peňažný záväzok v sume 11 569 745,-- SKK a príslušenstvom.

Z tejto dohody možno odvodiť tú skutočnosť, že veriteľ, v súčasnosti spoločnosť T. S., s.r.o., Banská Bystrica mohol a môže uspokojenie predmetnej pohľadávky požadovať od pôvodného aj pristupujúceho dlžníka. Pohľadávka voči úpadcovi ZZZP v SR, BA existovala, T. S. s.r.o., bola a je jej riadnym vlastníkom a teda mohla s ňou aj oprávnené nakladať, ako vlastník. V tejto súvislosti poukázal, že na Krajskom súde Bratislava v súčasnosti ešte prebieha incidenčné konanie, ktorého predmetom je práve platnosť úkonu prevzatia dlhu úpadcom. Spisová značka tohto konania je 11Cbi 8/2004. Vzhľadom na predmet tohto prebiehajúceho súdneho konania, ktorého výsledok môže mať zásadný význam aj pre predmetné rozhodnutie žalovaného ako aj pre rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci pod sp. zn. 23S/13/2009 je odvolateľ názoru, že napadnutý rozsudok je predčasný a nezákonný a preto žiada, aby súd rozhodol takto:

Najvyšší súd SR, ako odvolací súd ruší rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 23S/13/2009, zo dňa 06.05.2009 a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný dňa 03.08.2009 tak, že s námietkami, ktoré sú obsiahnuté v odvolaní sa vysporiadal už v odôvodnení samotného napadnutého rozhodnutia ako aj vo vyjadrení k žalobe, ktoré predložil Krajskému súdu v Banskej Bystrici spolu so správnym spisom. Žalovaný sa stotožnil so závermi odvolaním napadnutého rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu. Po zistení, že odvolanie bolo podané včas postupoval podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a po prejednaní odvolania bez pojednávania (§ 250ja ods. 2, prvá veta OSP) dospel k záveru,

že odvolanie nie je dôvodné a z tohto dôvodu napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 OSP.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH v znení účinnom do 31.12.2007, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ s výnimkou podľa ods. 3 až 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovaru a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Súd po oboznámení sa so samotnými odvolacími dôvodmi žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu ako aj po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho a súdneho spisu dospel k záveru (§ 372p ods. 1 OSP), že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických a právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu a stotožnil sa s nimi v celom rozsahu. V odôvodnení rozsudku sa preto obmedzil len na právne vyhodnotenie a posúdenie veci.

V danej veci bola vykonaná u žalobcu kontrola na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane podľa zákona č. 222/2004 Z.z. zákona o dani z pridanej hodnoty (ďalej len zákon DPH) za zdaňovacie obdobie druhý štvrtrok roku 2007. O výsledkoch kontroly bol vyhotovený protokol č. 651/320/34702/08/Dan zo dňa 06.06.2008, ktorý bol podľa úradného záznamu č. 651/320/45040/08/Dan zo dňa 29.07.2008 prerokovaný s daňovníkom dňa 29.07.2008. Na základe výsledkov daňovej kontroly bol žalobcovi znížený uplatnený nadmerný odpočet dane v daňovom priznaní 190 000,-- Sk za predmetné zdaňovacie obdobie a priznaný v sume -25,-- Sk. Konkrétne boli vylúčené nároky na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry č. D-1/II/07 (VS č. 150407/TA) so základom dane 1 000 000,-- Sk, DPH 190 000,-- Sk zo dňa 15.04.2007 od dodávateľa žalobcu V. S., s.r.o., P., za sprostredkovateľské služby pri nákupe pohľadávok v obchodnom prípade „H. Máj, PN“ na základe zmluvy o dielo (o sprostredkovaní č. 150407/TA zo dňa 15.04.2007). Predmetom zmluvy o dielo zo dňa 15.04.2007 je sprostredkovateľská a poradenská činnosť poskytnutá v obchodnom prípade „H. M.“, poradenstvo v ďalšom postupe a sprostredkovanie dohody za účelom odkúpenia časti pohľadávky v konkurznej veci sp.zn. 3K 246/01 vedenej na Krajskom súde v Bratislave v objeme 1 500 000,-- Sk.

V konaní bolo preukázané, že Okresný súd Bratislava V. svojim rozsudkom č. 11C/184/04-168 zo dňa 16.10.2006 rozhodol, že právny úkon zo dňa 10.01.2001, ktorým S. Z. S. P. v SR uznal dlh voči spoločnosti T. S., s.r.o., vo výške 40 000 000,-- Sk, je od počiatku neplatný.

S. Z. S. P. v SR je občianskym združením založeným podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združení občanov v znení neskorších predpisov, pričom v súlade s ustanovením § 3 ods. 2 cit. zákona je právnickou osobou.

Kúpnu zmluvou zo dňa 01.10.1992 predávajúci I., v.p. Z. Z. Z. P. v SR previedol na kupujúceho S., spol. s r.o., L. nehnuteľnosti – budovy a pozemky za kúpnu cenu 3 347 371,-- Kčs, ktorú sa kupujúci zaviazal uhradiť v prospech predávajúceho do 30.06.1993. Kupujúci – spoločnosť S., spol. s r.o. bola v čase uzatvorenia tejto zmluvy obchodnou spoločnosťou, ktorej jediným spoločníkom bol S. Z. S. P.

Dňa 06.12.1997 spoločnosť S., spol. s r.o., ako predávajúci, uzatvoril so S. Z. S. P. ako kupujúcim zmluvu, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti vedené na LV č. X. v kat. úz. L., opísané a ocenené znaleckým posudkom zo dňa 04.12.1997 sumou 1 270 000,-- Sk, za zmluvne dohodnutú symbolickú kúpnu cenu 100,-- Sk. Vklad vlastníctva v prospech kupujúceho bol povolený dňa 10.12.1997 pod č. V X.

Spoločnosť S., spol. s r.o. v likvidácii bola na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.04.2000 vymazaná z obchodného registra a zanikla bez právneho nástupcu. Zo správy likvidátora zo dňa 23.04.1999 vyplýva, že likvidátor spoločnosti zlikvidoval všetky pohľadávky a záväzky likvidovanej spoločnosti, takže ku dňu skončenia likvidácie žiadne neexistovali. V správe je konštatované, že boli vysporiadané všetky záväzky spoločnosti, ktoré do skončenia likvidácie existovali. Túto úlohu likvidátor splnil v celom rozsahu prostredníctvom povereného účtovníka. Likvidácia spoločnosti bola ukončená dňom 23.04.1999, likvidačnú správu schválilo valné zhromaždenie likvidovanej spoločnosti dňa 24.04.1999, s výmazom likvidovanej spoločnosti vyslovil príslušný správca dane súhlas dňa 17.03.2000.

Súd z uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3K 246/01 zo dňa 28.11.2001, zistil, že vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Z. Z. Z. P. v SR, P., pričom spoločnosť T. S., s.r.o., si ako konkurzný veriteľ konkurznou prihláškou zo dňa 24.01.2002 prihlásila pohľadávku vo výške 37 437 866,-- Sk, ktorú preukazovala notárskou zápisnicou N 130/2001, Nz 116/2001 zo dňa 29.05.2001 spísanou na požiadanie A. R. a Ing. V., predsedníčky a podpredsedníčky ZZZP v SR. V tejto notárskej zápisnici nazvanej Osvedčenie o vyhlásení a uznaní dlhu a súhlase dlžníka s exekúciou je uvedené, že Slovenský Z. sluchovo P. v SR (ďalej len SZSP v SR) ako jediný spoločník spoločnosti S., spol. s r. o., L., svojim vyhlásením zo dňa 10.01.2001 uznal dlh vo výške 40 000 000,-- Sk za nesplatenú kúpnu cenu

za nehnuteľnosť v kat. úz. voči I., v.p. ZZZP v SR B. a zaviazal sa uvedený dlh splatiť v lehote 30 dní. Kópia uznania dlhu tvorí neoddeliteľnú súčasťou notárskej zápisnice.

Spoločnosť I., v.p. ZZZP v SR ako postupca *postúpila* svoju pohľadávku Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 31.12.1998 na postupníka V. S., s.r.o., so sídlom P. a ten ďalšou zmluvou zo dňa 03.01.2001 na spoločnosť T. S., s.r.o., P., ktorá je veriteľom a osobou oprávnenou podľa uvedenej notárskej zápisnice.

Zmluvou o *prevzatí dlhu* zo dňa 14.02.2001 prevzalo ZZZP v SR ako nový dlžník dlh vo výške 40 000 000,-- Sk od SZSP v SR a z uvedeného dôvodu je ZZZP v SR dlžníkom a osobou povinnou z tejto notárskej zápisnice.

Správca konkurznej podstaty úpadcu Z. Z. Z. P. v SR, v konkurze, JUDr. P. S., podal dňa 17.04.2003 na Krajský súd v Bratislave žalobu proti žalovanému *SZSP v SR, z dôvodu, že pohľadávka pôvodne uznaná týmto subjektom voči T. S., s.r.o., nie je platná, a teda jedná sa o neexistujúci záväzok.*

Krajský súd v Bratislave rozhodol vo veci rozsudkom č. Cbi 34/2003-38, ktorý bol uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.08.2004 zrušený a vec bola postúpená Okresnému súdu Bratislava V ako vecne a miestne príslušnému. Tento súd rozsudkom č.k. 11C 184/04-168 zo dňa 16.10.2006 rozhodol, že právny úkon uznania dlhu zo dňa 10.01.2001, ktorým došlo zo strany SZSP v SR k uznaniu dlhu voči spoločnosti T. S., s.r.o., vo výške 40 000 000,-- Sk, je od počiatku neplatný, pretože SZSP v SR nemohlo mať postavenie dlžníka voči veriteľovi T. S., s. r. o., v čase uznania dlhu. Z dôvodov tohto rozhodnutia vyplynulo, že existujúci dlh pôvodného dlžníka mohol byť právne relevantným spôsobom uznaný subjektom SZSP v SR iba do zániku pôvodného dlžníka, a to S., s.r.o. a k takémuto úkonu, ako vyplýva z likvidačnej správy spoločnosti S., s.r.o., nedošlo. Uvedený rozsudok Okresného súdu Bratislava V nadobudol právoplatnosť dňa 27.12.2007.

Ako z uvedeného vyplýva, súd v tomto smere musel jednoznačne prisvedčiť správnosti právneho záveru žalovaného, že spoločnosť T. S., s.r.o., nebola vlastníkom pohľadávky v celkovej nominálnej hodnote vyše 37 000 000,-- Sk prihlásenej konkurznou prihláškou na Krajskom súde v Bratislave dňa 25.01.2002 voči ZZZP v SR, ktoré prevzalo tento dlh od SZSP v SR Zmluvou o prevzatí dlhu zo dňa 14.02.2001, pretože úkon uznania dlhu zo dňa 10.01.2001, ako vyplýva z hore uvedeného rozsudku Okresného súdu Bratislava V, bol od počiatku neplatný, a teda pohľadávka neexistovala.

Spoločnosť T. S., s.r.o., nebola vlastníkom predmetnej pohľadávky, nemohla postúpiť žalobcovi časť tejto pohľadávky v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 31.12.2006, na základe ktorej dodávateľ T. S., s.r.o., vystavil pre odvolávajúceho sa T., s.r.o., uvedené faktúry za dohodnutú cenu 1,-- Sk. Teda možno jednoznačne konštatovať, že žalobca nenadobudol túto pohľadávku od spoločnosti T. S., s.r.o. a fakturované služby – sprostredkovateľské a poradenské činnosti, ktoré bezprostredne súviseli s deklaroványm

odkúpením časti predmetnej pohľadávky, nepoužil a nepoužije na účely svojho podnikania ako platiteľ, a teda zo strany žalobcu nebola splnená podmienka na odpočítanie dane v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o dani z pridanej hodnoty, podľa ktorého platiteľ môže si odpočítať do dane, ktorú bol povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktorú použije na účely svojho podnikania ako platiteľ a daň je voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľom dodané.

Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi tak nevznikol nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty na základe citovanej dodávateľskej faktúry za kontrolované obdobie roku 2007 vystavené dodávateľom V. S., s.r.o., za sprostredkovateľské a poradenské služby v zmysle Zmluvy o dielo o sprostredkovaní zo dňa 31.03.2007.

Keďže odvolávajúci sa nenadobudol časť predmetnej pohľadávky od uvedenej spoločnosti, potom fakturované sprostredkovateľské služby od V. S., s.r.o., ktoré mali bezprostredne súvisieť s deklaráciou odkúpenia časti predmetnej pohľadávky v zmysle zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 15.04.2007, žalobca nemohol použiť na účely svojho podnikania ako platiteľ DPH a preto nebola zo strany žalobcu ako daňovníka splnená podmienka na odpočítanie dane podľa ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH a z tohto dôvodu senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/13/2009-43 zo dňa 06.05.2009 je vecne správny, preto žalobu zamietol a potvrdil rozhodnutia žalovaného ako aj správcu dane.

Zároveň senát Najvyššieho súdu konštatuje, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave vo veci navrhovateľa: JUDr. P. S., T., správca konkurznej podstaty úpadcu Z. Z. Z. P. v SR, v konkurze, P., proti odporcovi v prvom rade: Z. Z. Z. P. v SR, v konkurze, P., a v druhom rade: T. S., s.r.o., M., č.k. 11Cbi/8/2004-413 bol vydaný rozsudok dňa 28.10.2009, v ktorom Krajský súd v Bratislave určil, že právne úkony odporcu v prvom rade Z. Z. Z. P. v SR, Bratislava, a to uznanie dlhu a súhlas dlžníka s exekúciou a vykonateľnosťou spísané vo forme notárskej zápisnice N 130/2001, NZ 116/2001 na Notárskom úrade JUDr. Oľgy Folbovej v Bratislave dňa 29.5.2001, *sú od počiatku neplatné*. Vo veci prebieha odvolacie konanie na Najvyššom súde SR. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti, najmä na právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 16.10.2006, ktorý rozhodol o neplatnosti právneho úkonu uznania dlhu vo výške 40.000.000 Sk S. Z. S. P. v SR voči spoločnosti T. S., s.r.o., zo dňa 10.01.2001, z ktorého vychádzal aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.10.2009, dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/13/2009- zo dňa 06.05.2009 je vecne správny a preto ho potvrdil podľa § 219 ods.1 OSP.

Ústavná sťažnosť zo dňa 26.02.2008 podaná spoločnosťou T. S., s.r.o., Banská Bystrica, na ktorú žalobca poukazoval v obdobnej veci vedenej na Najvyššom súde SR pod sp. značkou 3Sžf59/2009, bola Ústavným súdom Slovenskej republiky dňa 02.04.2009 odmietnutá. Uznesenie Ústavného súdu SR je zverejnené na internetovej stránke Ústavného súdu SR pod sp. zn. IV.ÚS 110/09.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech, nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 23. marca 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková